

2020-24-0153-00016

Skrivelse af 28. januar 2020 fra Nordjyllands Politi (5100-89110-00005-20)

Fem 8 ugers hundehvalpe blev aflivet ved drukning i et badekar.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder rådet, at sigtede ved at have druknet 5 8 uger gamle hundehvalpe med døden til følge, har undladt at behandle hvalpene omsorgsfuldt og forsvarligt, herunder beskyttet dem bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe?

Svar ad 1:

Det fremgår af sagsakterne, at 5 tjekkoslovakiske ulvehundehvalpe på 8 uger blev af livet ved drukning i et badekar. Hundehvalpene blev holdt 2 ad gangen under vandet, indtil de lå stille.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Aflivning ved drukning må ikke finde sted.

Ved at blive aflivet på den beskrevne måde, har hundehvalpene været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil anse forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnsloven §§ 1, 2 og 13.

Spørgsmål 2:

I bekræftende fald, finder rådet da, at hundehvalpene derved har været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Giver sagen i øvrigt rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 3:

Rådet har ikke yderligere bemærkning til sagen.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 60 dage, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 2 og § 3 (daværende dyreværnslovens 28, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1 jf. § 1 og § 2 og § 13, stk. 1) og bekendtgørelse nr. 1751 af 30. november 2020 § 33, stk. 1, nr. 2, jf. § 6, stk. 2, jf. stk. 1 (daværende bekendtgørelse nr. 135 af 14. februar 2014 om slagtning og aflivning af dyr § 13, stk. 1, nr. 1, jf. § 6, stk. 2, jf. stk. 1).

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle inden for en længstetid på 6 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 80 timer.

Tiltalte skulle være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr.

Frakendelsen var betinget af, at tiltalte i en prøvetid på 3 år, der regnedes fra endelig dom, ikke overtrådte dyrevelfærdslovgivningen under sådanne omstændigheder, at tiltalte derved skulle frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr.

Retten lagde ved straffastsættelsen vægt på forholdets karakter og grovhed.